

arkki

3/20

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti
Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmissions medlems- och infoblad

Pienryhmät

MARI TURUNEN:
**Kristittyjen
yhteys on
valinta s.6**

**RAAMATTUPODILLA
JO YLI 100 000
KUUNTELUKERTAA s.3**

**RAAMATTU AJASSAMME:
KRISTUKSEN RUUMIISSA
ELETÄÄN KASVOKKAIN s.16**

**TEE MINUSTA ATEISTI
-OHJELMA ALKAA
ALFA TV:LLÄ s.12**

FSSMnytt

- I gemenskapen vilar tryggheten s.20
- Fasta och be för nya medarbetare s.23
- Studmiss weekend 2-4 oktober! s.22

**SYYSKAUDEN
VERITAS FORUMIT s.24**

Ihan sama

Mitä uutta OPKOssa on meneillään? Tätä työmme ystävät ja toisten yhteisöjen työntekijät aina välillä utelevat minulta. Mikä olisi hovikelpoinen vastaus tuohon tuiki tärkeään kysymykseen?

Onko niin, että uusien asioiden tekeminen on elinvoimaisuuden ja uskottavuuden merkki? Jos minulla ei ole mitään uutuutta kerrottavana, junnaako OPKO paikoillaan kuin kuravelliin juuttunut bussi?

Hengellisten järjestöjen ja seurakuntien suurin haaste ei sittenkään ole ideoiden tai uusien tuotteiden puute, vaan kyvyttömyys keskittyä. Vain silloin, kun uskallamme sanoa sadalle hyvälle asialle ”ei”, voimme sanoa kaikkein tärkeimmälle ”kyllä”.

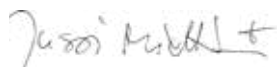
OPKOn suurin haaste on kulkea pitkäjänteisesti yhteen ja samaan suuntaan: kertoa Jeesuksesta, opettaa Raamattua ja varustaa vastuunkantajia. Agenda on ihan sama kuin aina ennenkin. Kuulostaako vanhan jauhamiselta? Haaste onkin tässä: miten tehdä vanhat asiat rohkeasti, raikkaasti ja Pyhän Hengen voimassa.

Kasvatavat seurakunnat keskittyvät uskonelämän perusasioihin. Ne eivät kyllästy puhumaan samoista asioista uudestaan ja uudestaan. Tällainen oli myös apostoli Paavalin asenne (Fil 3:1): *”Veljeni, iloitkaa siis Herrassa! Minä en kyllästy kirjoittamaan teille yhä uudestaan samoista asioista...”*

Ei kyllästytkään mekään siihen samaan vanhaan Raamattuun ja ristin evankeliumiin! Niillä pärjäämme vähän vaikeampina aikoina.

Siunattua syksyä ja varjelusta Sinulle!

Ps. Tässä lehdessä puhutaan paljon pienryhmistä. Kuulutko sinä johonkin raamattupiiriin, lukupiiriin tai rukousryhmään? Jos et kuulu, ei hätää! Ota yhteyttä seurakunnan tai järjestön työntekijään ja kysele vaihtoehtoista. Niitä on monia! Tai ehkä voit aloittaa jotakin aivan uutta. ●

Jussi Miettinen
OPKOn pääsihteeri

MITÄ OPKO TEKEE?

- OPKO järjestää toimintaa 7–14-vuotiaille **lapsille ja nuorille**. Leireillä ja illoissa opimme Raamattua ja vietämme mukavaa aikaa yhdessä: opko.fi/koululaiset
- Järjestämme **opiskelijatoimintaa** suomeksi 10 paikkakunnalla ja ruotsiksi neljällä: opko.fi/opiskelijat
- **Veritas Forum** -keskustelutilaisuuksia järjestämme suurimmilla yliopistopaikkakunnilla: veritasforum.fi
- OPKolla on 23 työntekijää, joista suurin osa on osa-aikaisia.
- OPKO omistaa **leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepän** Vihdin Ojakkalassa: enaseppa.fi

LÖYDÄT MEIDÄT MYÖS SOMESTA

Raamattupodilla jo yli 100 000 kuuntelukertaa

Arkin toimitus

Jokainen raamattupodi syntyy usean työntekijän tuntien yhteistyönä.

OPKOn Raamattupodin jaksoja on kuunneltu jo 100 000 kertaa. Lomakauden aikana pystyimme tuottamaan podeja vain joka toiselle päivälle, mutta muuten olemme pysyneet tavoitteessamme tarjota Raamatun sanaa ja selitystä jokaiselle päivälle. Miten jaksot syntyvät?

Äänitysurakka alkaa läpikäytävän kohdan lukemisella ja mahdollisten vaikeiden nimien suuhun sovittamisella. Amminadab ja Ben-Hadad vaativat muutaman ääneenlausumisen, ettei lukeminen takeltele.

Lukija äänittää jaksonsa kotona tai OPKOn toimistolla. Hän ilmoittaa asunnon muille asukkaille tai toimistossa oleville, että nyt tehdään podeja – musat, koirat ja ihmiset vaietkoot seuraavaksi tunniksi. Sitten painetaan tallenna-nappia ja lukija aloittaa.

Pian kuuluu voimakas läps-ääni. Kun lukija sekoaa sanoissaan, hän lyö mikrofonin edessä kädet yhteen. Se on merkki, josta editoija tunnistaa virheen. Yhdellä ääniraidalla saattaa olla jopa parikymmentä läpsäytystä.

Yhden jakson lukeminen vie valmisteluineen noin 20–50 minuuttia luvun pituudesta riippuen. Raamattupodeja ovat tähän mennessä lukeneet **Toni Mäkelä, Jussi Miettinen, Annastiina Toppari ja Amadea Hänninen.**

– Lukeminen on mukavaa. Se ei tunnu työltä, vaikka onkin työlästä, toteaa OPKOn pääsihteeri Jussi Miettinen, joka lukee tällä hetkellä jaksoista suurimman osan. ➡

Pääsihteeri Jussi Miettinen ja Helsingin OPKOn työntekijä Toni Mäkelä kertaavat Raamattupodin äänittämistä.

Oskari Reinman Raamattupodin äärellä kotitoimistossaan.

Raamattupodin kuuntelijamäärät motivoivat

Raamattupodit editoi OPKOn mediatyöntekijä **Oskari Reinman**. Työ alkaa lukusuunnitelman tarkistamisella, jotta päivämäärät ja raamatunkohdat täsmäyvät. Joskus kohtia joudutaan äänittämään uudestaan, jos lukija on lukenut osittain väärän kohdan.

Tämän jälkeen Oskari avaa ääniraidan editointiohjelmaan. Siinä näkyvät käsien läpsäyttämällä merkityt virheet. Virheet ja taustakohinat poistetaan ja tiedosto kompressoitaa, mikä tekee äänestä tasaisen.

Seuraavaksi Oskari kuuntelee jakson läpi ja poistaa pitkät tauot, henkäykset ja muut ylimääräiset äänet. Sitten hän lisää alku- ja lopputunnukset ja lataa jakson nettiin odottamaan julkaisua. Viikon jaksojen editointiin kuluu yksi työpäivä.

Editoinnin lisäksi Oskari vastaa Raamattupodin tuottamisesta. Hän suunnittelee lukuaikataulun, jakaa raamatunkohdat lukijoille ja ajastaa viestit sähköpostiin lukumuistuksiksi.

– Yhden jakson editoimiseen menee yleensä lähes tunti. Mutta on mukavaa, että kuulijoita on niin paljon, se antaa työhön motivaatiota.

Arkin toimitus

Äänityksessä merkityt virheet erottuvat ääniraidalla korkeina piikkeinä.

Raamattupodi

365 PÄIVÄÄ

Kuuntele podia osoitteessa: anchor.fm/raamattupodi ja mm. Spotifyssa, iTunesissa ja Google Podcasteissa sekä yleisissä Podcast-sovelluksissa. Raamattupodin toteuttaa ja tuottaa OPKO.

TEEMA

”

TIIMILÄISIÄ YHDISTI HUOLI EROTIK-KALIIKKEIDEN JA THAIHIEROMOIDEN NAISISTA. HE TUUMIVAT, VOISIKO HIEROMOIDEN NAISIA KÄYDÄ TAPAAMASSA. S. 9

STUDIUMISS

”

FASTA OCH BE FÖR NYA MEDARBETARE S.23

RAAMATTU AJASSAMME

USKO JUMALAA ILMENEE SIINÄ, MITEN ME KOHTELEMME ITSEÄMME, MUTTA MYÖS TOISIAMME. ILMAN YHTEYTTÄ USKO JÄÄ PUOLINAISEKSI. S.16

**Ilkka Kontturi
pienryhmistä ”**

arkki 3/2020

Arkki on Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti ISSN 0786-4035. Tilaukset, osoitteenmuutokset, palautteet ja ilmoitusmyynti: Osoite OPKO / Arkki, Hämeentie 155 A 9, 00560 HELSINKI Puhelin (09) 612 9940. Sähköposti arkki@opko.fi Internetissä opko.fi/arkki

Päätoimittaja **Jussi Miettinen** Toimitussihteeri, taitto ja kansikuva **Ilkka Kontturi** Paino Euraprint Painos 3/2020 4800 kpl Arkki ilmestyy vuonna 2020 viikoilla 9, 19, 36 ja 45. Aineisto toimitukseen viisi viikkoa aikaisemmin. Mediatiedot www.opko.fi/arkki

Arkki on ilmestynyt vuodesta 1989. Arkin edeltäjiä olivat tiedotuslehti OPKO-sanomat ja opiskelijalehti Pro Fide. OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluva kristillistä koululais- ja opiskelijatyötä tekevä järjestö. OPKO järjestää säännöllistä opiskelija- ja nuortentoimintaa suomen, ruotsin ja englannin kielellä yhteensä 14 paikkakunnalla. OPKO on perustettu 1964.

Pienryhmä vei valon thaihieromoiden oville

– Kristittyjen yhteys on valinta, sanoo Lontoossa uskoon tullut Mari Turunen. Hänen pienryhmänsä löysi rukouksessa tien thaihieromoiden oville.

TEKSTI JA KUVAT **ILKKA KONTTURI**

Mari Turunen astuu sisään hämyiseen thaihieromoon. Häntä ajaa sama välittämisen halu kuin jo parikymppisenä opiskelijana Lontoon kaduilla. Mari tietää, että näitä hierojia kuljetaan ympäri Suomea ja jopa Eurooppaa. Siksi oven takana voi olla tällä kertaa kuka tahansa.

Vastassa on hämmentynyt nainen. Hän ei tiedä, kuka hymyilevä vieras on. Mari ojentaa pienen lahjan ja esittelee itsensä. Alkaa keskustelu, joka muuttaa kumpaa-kin.

Miten Mari päätyi lahtelaisen thaihieromon ovelle? Vastausta pitää lähteä hakemaan merten takaa Lontoosta.

JÄPPILÄSTÄ LONTOOSEEN

Tapaan sanavalmiin **Mari Turusen**, 40, Lahdessa, joka on hänen kotikaupunkinsa.

– Voitaista ottaa kuvat siinä graffitiseinää vasten. Olen ajatellut kuvata lapseni siinä, mutta he eivät ole vielä suostuneet,

Mari nauraa.

Lähetysyhdistys Kylväjän viestintäpäällikkönä toimiva Mari on ollut mukana erilaisissa kristittyjen pienryhmissä noin kaksikymmentä vuotta. Hän istuu myös Evankelistapäivien johtokunnassa. Tie kristillisiin kuvioihin ei kuitenkaan ollut itsestään selvä.

Jäppilästä kotoisin oleva duunariperheen tyttö jäi riparin jälkeen seurakuntaan, sillä hän halusi auttaa. Seurakunnassa oli kummilapsitoimintaa, jonka kautta hän sai vammaisen kummilapsen Virosta.

– Mulla oli vahva oikeudenmukaisuuden eetos ja halu parantaa maailmaa. Evankeliumia en vielä ymmärtänyt, mutta halusin tehdä hyvää.

Lukion jälkeen Mari halusi nähdä maailmaa ja päätyi töihin Lontooseen. Ennen lähtöä hän löysi Monin tavoin maailmalta -kirjan, jossa oli otsikko Seurakuntia maailmalla. Sen alla luki OPKO/**Timo Keskitalo**.

Spontaani nainen tarttui hetken mieli-

johteesta puhelimeen.

– Ajattelin kysyä, että onkos siellä sellainen meininki kuin elokuvissa, gospelkuorot ja kaikki. Puheluuni ei kuitenkaan vastattu.

YLLÄTTÄVÄ YHTEYDENOTTO

Lontoossa ollessaan Mari sai puhelun Timolta.

Kaupunki oli tarjonnut uutta ajateltavaa, eikä seurakuntakuvio enää innostanut.

– Olin jo unohtanut asian, mutta lupasin lopulta mennä tutustumaan.

Uudessa kotikaupungissa tuhannet ihmiset nukkuivat kaduilla pahvinpalojen päällä.

– Maalaistyttöä Jäppilästä alkoi kuunnella, että miksi kukaan ei tee mitään. Hämmästelinkin seurakunnassa katujen kodittomia. Sanoin, että Suomessa kirkko sentään tekee diakoniatyötä.

Vanha ja viisas seurakunnan työntekijä Simon otti Marin lämpimästi vastaan.

– Hän ei hämmentynyt vaan sanoi, että

En vain tiennyt, mitä ministry tarkoittaa. Ajattelin, että minusta tulee Jumalan ministeri. Päättelin, että varmaan piispa, kuinka siistiä!

kyllä seurakunnassa aina käsiä ja jalkoja tarvitaan.

Mari ohjattiin auttamaan nuorten ja katulasten kahvilaan.

Simon kiitteli Marin halua palvella ja kysyi, saisivatko he myös palvella Maria.

– Hän kutsui minut Alfa-kurssille.

Mari ei tiennyt, mikä Alfa-kurssi on. Hän ilmoitti olevansa tarjoilijana ilta-vuorossa, eikä pääsisi mukaan. Asia ei ollutkaan sillä selvä, sillä tämä ryhmä kokoontui päiväsaikaan, oli Simon ilmoittanut pilke silmäkulmassa.

– Minulla meni jauhot suuhun. Seurakuntalaiset olivat olleet minulle niin ystävällisiä, että lupauduin mukaan. Yksi kerta, sitten olemme sujut, ajattelin.

JUMALAN MINISTERI

Kokoontumispaikkana oli homeelta haiseva ikkunaton kellari. Mukana oli Marin lisäksi vain muutama eläkeläinen. Ylityslaulujen veisuu oli epäviireistä.

Simon alkoi puhua siitä, kuka Jeesus on. Hän näytti kaavion, jossa verrattiin Uuden testamentin tekstien luotettavuutta muihin sen ajan tekstien luotettavuuteen. Ero oli valtava.

– Tajuntani räjähti. Siihen mennessä en ollut suhtautunut Raamattuun vakavasti. Tämän jälkeen istuin kuin tatti jokaisessa tapaamisessa.

Alfa-kurssin jälkeen nuortenillan rukoushetkessä Mari koki tulleen t-risteyk-

seen. Jeesukselle olisi vastattava kyllä tai ei.

– Jeesus, ota mun elämä, sanoin hiljaa mielessäni. Samalla hetkellä Mari kuuli nuorisopastorin rukoilevan: *“I will give you my ministry”*. Annan sinulle palvelutehtävän. Hän ymmärsi, että itse Jumala puhui hänelle toisen kautta.

– En vain tiennyt, mitä ministry tarkoittaa. Ajattelin, että minusta tulee Jumalan ministeri. Päättelin, että varmaan piispa, kuinka siistiä! Mari nauraa.

OSA YHTEISÖÄ

Uskoontulosta asti seurakunta ja pienryhmät ovat olleet Marille tärkeitä. Lahdessa hän osallistuu perheensä kanssa Kohtaamispaikka-jumalanpalvelusyhdistönsä toimintaan.

Kun sinkkuopiskelijasta tulee vanhempi ja ympärillä alkaa pyöriä perhearkki, todella moni asia muuttuu. Silloin liikkeelle lähteminen ei ole enää itsestään selvää. Mari ymmärtää sen.

– Kristittyjen yhteys on valinta. Saan tehdä sen kuunnellen omia ja perheeni tarpeita.

Mari huomauttaa, että Jeesuksen seuraamisessa ei ole montaa pakollista asiaa, mutta moni on hyväksi.

– Säännöllinen urheilu tekee hyvää. En kuitenkaan aina halua lähteä treenaamaan. En myös väkisin väänän, että jokaisen pitäisi olla pienryhmässä. Tie-

dän kuitenkin ihmisiä, jotka antaisivat kultakimpaleen omasta pienryhmästä. Toisten avulla voin löytää aarteita, joita en muuten löytäisi.

LUOTTAMUS KUNNIAAN

Luottamus on pienryhmässä ehdoton juttu. Se luo turvallisuutta ryhmäläisten välille.

– Kun yksi ihminen rikkoo luottamuksen, se on mennyt kaikilta. Luottamuksen periaate pitää puhua auki. Se, mitä ryhmässä puhutaan, on tarkoitettu vain läsnäolijoille. Sitä ei jaeta edes rukousaiheeksi kenellekään, mikä on valitettavan yleistä, Mari huokaa.

Asenne toisiin ihmisiin on myös usein esteenä seurakuntaan osallistumiselle.

– Moni ajattelee, että vika on muissa, ne on niin urpoja. Tai vika on seurakunnassa, sitä ei osata johtaa.

Hyvin käy sille, joka huomaa, että palikat ovat omassa päässä väärässä järjestyksessä.

Myös uskonelämän suorittaminen saa seurakunnassa elämisen maistumaan puolta.

– Ei ole ihme, ettei suorittajaa nappaa istua raamattupiirissä tai palvella palvelutiimissä. Silloin auttaa ymmärrys siitä, että yhteys toisiin kristittyihin ei ole suoritus, Mari kiteyttää.

Kun pienryhmä tulee tiensä päähän, se pitää uskaltaa lopettaa.

Mari Turunen järjesti Valon tiimin kanssa kaksi valtakunnallista seminaaria, joissa oli mukana kansallinen ihmiskaupparaportointia. Järjestö vieraili myös kouluilla puhumassa ihmiskaupasta ja eettisestä kuluttamisesta. He kertoivat myös grooming-ilmioista, jossa aikuiset manipuloivat nuoria luomalla kiintymys- ja luottamussuhteita.

– Lopettaminen ei tarkoita irtisanoutumista ihmisistä, mutta joskus asiat tulevat elinkaarensa päähän. Silloin on hyvä kuulostella, mitä minä tai me tarvitsemme juuri nyt.

VALOA THAIHIEROMOIHIIN

Palaamme thaihieromon ovelle. Sinne Marin vei yhteys uskoviin, jotka kokivat ihmiskaupan vastaisen työn tärkeäksi. Tämä tiimi on ollut Marin parhaita pienryhmiä.

– Aluksi me vain söimme yhdessä ja rukoilimme. Se oli tosi hyvä, koska emme tunteneet toisiamme.

Tiimiläisiä yhdisti huoli erotiikkaliikkeiden ja thaihieromoiden naisista. He tuumivat, voisiko hieromoiden naisia käydä tapaamassa. Pian oltiin jo ovilla, ja

”

Tavoitteemme oli kohdata heitä ja viestittää, että olette ihmisiä, ette objekteja.

syntyi valtakunnallinen järjestö *V.A.L.O.* – *ei orjuudelle*, johon myös Lahden tiimi kuului.

Oven taakse meneminen tietenkin jännitti. Edessä oli tuntematon maa.

– Tavoitteemme oli kohdata heitä ja viestittää, että olette ihmisiä, ette objekteja. Oli aika stydiä silloin, kun viesti meni läpi.

Mari tietää, että kaikki thaihieromot eivät tarjoa seksipalveluita, mutta niiden työntekijät ovat haavoittuvassa asemassa ja voivat olla alttiita ihmiskaupalle.

Ensin ryhmäläiset tekivät kohtaamistyötä satunnaisesti, myöhemmin muuttaman viikon välein.

– Meillä oli aina kalenterissa Valon kierros, Mari hymyilee. ➔

Uusi Tie -lehestä Kylväjän viestintäpäälliköksi siirtyneen Mari Turusen mukaan lähetystyöstä pitäisi viestiä tuoreella tavalla. "Nuorten aikuisten pitäisi voida kokea se merkitykselliseksi myös omalle kohdalle."

THAINAINEN EI ITKE

Eräällä thainaisella ei ollut koskaan kiire, vaan hän keskusteli mielellään tiimiläisten kanssa. Yhdellä kerralla häntä alkoi itkettää, mutta hän sai pidettyä itsensä kassassa – thainaiset eivät voi itkeä. Kulttuuriin kuuluu, että heidän täytyy säilyttää kasvonsa.

Hän sanoi tietävänsä olevansa tosi paha nainen, mutta hänen on pakko lähettää rahaa sukulaisilleen. *"Ei ole muuta keinoa."* Silloin yksi tiimiläisistä sanoi hänelle: *"Tiedätkö, että toimme sinulle lahjan, koska pian vietetään meidän Kuninkaamme syntymäpäivää. Maan päällä ollessaan hän vietti aikaa sinun kaltaistesi naisten kanssa."*

Seuraavalla kerralla tiimiläiset ehdottivat tapaamista kahvilassa. Nainen ihmetteli, että he olivat valmiit esiintymään julkisesti hänen kaltaisensa kanssa. Kun kaikille sopiva päivä vihdoinkin löytyi, se osoittautui naisen syntymäpäiväksi.

– Tajusimme, että Jeesus oli meidän mukana ovilla. Ja kaikki alkoi siitä, että aloimme kasata tiimiä syömällä yhdessä.

Valon tiimi on ollut erityinen Marin pienryhmien joukossa.

– Meillä oli tehtävä. Uskovaisista tulee helposti etiikan ja opin vartijoita. Mission kadotessa pienistä asioista tulee suuria. Pyörimme omissa ympyröissämme ja alamme kähistä keskenämme.

KIITOS, SIMON!

Kuusi vuotta oman Alfa-kurssinsa jälkeen Mari teki mykistävän oivalluksen. Hän oli ollut kurssinsa ainoa kurssilainen. Muut osallistujat olivat kaksi pelastusarmeijan työntekijää ja kaksi kirkolla vapaaehtoistyötä tekevää intialaisrouvaa. He olivat mukana kurssilla tiimiläisinä.

– Ne tekivät sen kurssin minulle! Sen takia ne olivat niin innostuneita kaikesta, mitä rallienglannillani änkytin.

Osallistuessaan Lontoossa järjestettyyn Alfa-konferenssiin, Mari päätti etsiä käsiinsä kurssin vetäjänä olleen Simonin.

– Kiitin häntä siitä, että hän oli ollut uskollinen tehtävässään. ●

FAKTOJA

OPKO perustettiin 1964 Helsingissä. Nykyään toimimme 13 paikkakunnalla.

OPKOn tuottamalla Raamattupodilla on jo yli 100 000 kuuntelukertaa

Työntekijä uutiset

Johanna Holma Oulun OPKOn osa-aikaiseksi opiskelijatyöntekijäksi

Johanna Holma, 22, on valittu Oulun OPKOn osa-aikaiseksi opiskelijatyöntekijäksi 20 % työosuudella kevätkauden loppuun kestävällä työsopimuksella.

Johanna valmistuu syksyllä Tampereen yliopistosta hallintotieteiden maisteriksi. Oulun OPKOssa hän on kantanut vastuuta mm. hallituksessa. Työkokemusta Johannalle on kertynyt mm. palveluasiantuntijana, henkilökohtaisena avustajana ja luokanopettajan sijaisena.

Oulun OPKOa ajatellessa Johannalla on mielessä Efesolaiskirjeen kolmannen luvun kohta, jossa Paavali rukoilee ja muistuttaa, että Jumala kykenee meissä vaikuttavalla voimallaan tekemään monin verroin enemmän kuin osaamme pyytää tai edes ajatella.

– Tähän rukoukseen voin yhtyä sekä itseni että muiden puolesta, Johanna sanoo.

Oulun OPKOn opiskelijapastori **Tomi Koho** jatkaa työtä 80% työosuudella, jonka lisäksi hän sijaistaa valtakunnallisen opiskelijatyön koordinoimisessa 20% työosuudella **Topi Knihtilää** opintovapaan ajan tulevan vuoden kevätkauden loppuun.

Oskar Palomäki Veritas Forumin ruotsinkielisen työn koordinaattoriksi

Kemiantekniikan opiskelija **Oskar Palomäki**, 23, on valittu Veritas Forumin ruotsinkielisen työn osa-aikaiseksi työntekijäksi 20 % työosuudella vuoden loppuun asti.

Uudessa työtehtävässä Oskaria motivoi kiinnostus eri maailmankuviin liittyviä kysymyksiä kohtaan. Hän kertoo lukevansa paljon kirjallisuutta niin kristillisestä kuin sekulaarista näkökulmasta. Itselleen merkittävänä teoksena hän nostaa apologeetta William Lane Graigin kirjan *Valveilla – Uskon perusteltu puolustaminen*, joka auttoi ymmärtämään syvemmin sitä, mille kristinusko perustuu.

– Ketään ei voi pelkästään argumentoimalla saada uskomaan, vaan uskon synnyttää Jumala. Uskon perusteiden opettaminen on kuitenkin tärkeä työkalu saada ihmiset pohtimaan elämän suuria kysymyksiä, Oskar toteaa.

Benjamin Häggblom opiskelijatyöntekijäksi ruotsinkieliseen työhön Turkuun

Teologian opiskelija **Benjamin Häggblom**, 23, aloittaa osa-aikaisena opiskelijatyöntekijänä Turussa 20 % työosuudella. Benjamin suorittaa teologian maisteriopintoja Åbo Akademissa tavoitteenaan valmistua tulevana keväänä.

Aiemmin kaksi kautta Turun paikallisyhdistyksen hallituksen puheenjohtajana toiminut Benjamin toivoisi, että työ saisi olla tukemassa sen piirissä olevia opiskelijoita.

– Haluan jatkaa hyvää työtä, joka on jo käynnissä, mutta myös kehittää sitä. Opiskelijoiden vapaa-aika on kortilla arjen muuttuessa yhä hektisemmäksi, joten toimintamme täytyy pystyä vastaamaan heidän elämän sykkeeseen, Benjamin sanoo.

Johannes Ahtola Turun OPKOn opiskelijatyöntekijäksi

Johannes Ahtola, 25, aloittaa Turun suomen- ja englanninkielisessä opiskelijatyössä syyskiireiden ajaksi 40 % työosuudella, jonka jälkeen 20 %:lla. Koulutukseltaan Johannes on lähihoitaja ja ylioppilas, ja lähellä on kokemusta monista vastuutehtävistä eri kristillisissä järjestöissä.

OPKolla hän haluaisi olla haastamassa opiskelijoita jokapäiväiseen Jeesuksen seuraamiseen ja hänen syvempään tuntemiseen.

– Sydämelläni on erityisesti seurakunnissa ilman näkyä ja omaa kutsumusta elävät, joiden uskonelämä on hyvin vahvasti kytköksissä yhteisiin kokoontumisiin, mutta elämänsä lapsena ei näy kovin vahvasti, hän sanoittaa.

Liity työntekijöiden ystävärengkasiin

Voit tilata kaikkien OPKOn työntekijöiden ystäväkirjeitä osoitteesta opko@opko.fi tai olemassa suoraan yhteydessä työntekijään.

Julia Lehmuskoski koululaistyön vapaaehtoiseksi työntekijäksi

Sosionomiopiskelija **Julia Lehmuskoski**, 21, on valittu koululaistyön vapaaehtoiseksi työntekijäksi. Hän on kantanut vastuuta koululaistyössä jo vuosia. Nyt hän on mukana myös koululaistyön tiimissä, jossa hänen vastuualueenaan on erityisesti osallistua nuorten viikonloppujen ja viikonloppuleirien toteuttamiseen. Aikaisemmin Julia on on toiminut koululaistyön harjoittelijana.

– On mukava päästä kantamaan vastuuta tässä perheessä. Olisin tässä mukana varmasti muutenkin, mutta on kiva päästä myös vapaaehtoistyöntekijäksi, sanoo Julia hymyillen.

Tee minusta ateisti

AlfaTV:llä kuvattiin kuuden jakson verran ohjelmaa, jossa vapaa-ajattelija, FL **Robert Brotherus** yrittää käännäyttää ateistiksi helluntalaisteologina tunnettua, nykyisin luterilaisen kirkon pastoria, Fullerin teologisen seminaarin professori **Veli-Matti Kärkkäistä**. Syyskuussa alkavassa ohjelmassa käsitellään muun muassa uskon todisteita, pohditaan evoluutioteorian vaikutusta kristinuskoon ja ratkotaan pahan ongelmaa.

Ohjelman juontajana toimii Veritas Forum -koordinaattori **Miikka Niiranen**.

– Tämä tuntui Veritas Forumien ideaan hyvin yhteensopivalta ja muutenkin ainutlaatuiselta tilaisuudelta saada näkyvyyttä Veritas Forumille. Kolmen vartin mittaisia jaksoja kuvattiin yhteensä kuusi, melkein kaikki niistä otettiin yhdellä otolla, Miikka kertoo kokemuksesta.

Ohjelmaa voi seurata AlfaTV:llä. Lisätiedot: alfatv.fi

Veritas Forumit ovat yliopistoilla järjestettäviä keskustelutilaisuuksia elämän suurista kysymyksistä. Veritas Forumit ovat osa OPKOn työtä Suomessa.

**AVAA RAAMATTU
PÄIVITTÄIN**

Tilaa tueksi
raamatunlukuopas
HETKINEN

25 € kesto, 28 € vuosi
(4 nroa + e-Hetkinen)
Sisältää lukuohjelman
ja opetukset

Itselle ja
ystävälle!

www.rll.fi
tilaukset@rll.fi
p. 045 122 3664
(ma, ti, to klo 10–15)
Raamatunlukijain Liitto

Robert Brotherus (vas.), Miikka Niiranen ja Veli-Matti Kärkkäinen.

Akatemian osallistujia, vetäjiä ja vierailevia opettajia.

Veritas Akatemia oli pieni, mutta mullistava

AUusille ja alkuvaiheen korkeakouluopiskelijoille suunnattu Veritas Akatemia järjestettiin elokuussa Enä-Sepässä. Tapahtuman tarkoituksena oli tarjota eväitä uskon ja järjen yhdistämiseen sekä tutustuttaa OPKOn opiskelijatoimintaan. Tapahtuman pääideoitsija **Miikka Niiranen** harmitteli, että koronatilanteen vuoksi osa yliopistoista aloitti lukukauden tavalista aiemmin, eikä tapahtuman ajankohta siksi sopinut kaikille. Varsinaisia osanottajia oli kolme. Tiivis osallistujajoukko piti opetussisältöä onnistuneena.

Veritas Forum -tutkijaretriitti järjestetään toista kertaa

Tämän vuoden Veritas Forumin tutkijaretriitti pidetään 31.10.-1.11. Enä-Sepässä. Retriitissä käsitellään klassista kristillistä koulutusta: Mitä se voisi olla nykyaikana ja mitä se jossakin jo on. Retriitin puhujina toimivat ainakin Veritas Forum -koordinaattori **Miikka Niiranen** sekä teologian tohtori **Mikko Sivonen**. Ulkomaisen puhujan vahvistumista odotetaan paraikaa. Tutkijaretriitti toimii toistaiseksi kutsuperiaatteella.

Judit Schwarz, 19

Talouspsykologian opiskelija

Veritas Akatemian opetukset olivat todella laadukkaita, asioihin oli selkeästi perehdytty. Opettajat osasivat kommunikoida ja välittää tietonsa ymmärrettävästi. Erityisen mullistavaa oli ymmärtää se, että jotkut koulussa oppimani asiat eivät oikeastaan historiallisesti pidä paikkaansa.

Esimerkiksi keskiaika ei ollut pimeää aikaa, jolloin uskonto tukahdutti tieteen kehityksen. Tämä on vain pääosin ranskalaisten valistusfilosofien näkemys, jonka historian-tutkijat ovat omaksuneet. Todellisuudessa esimerkiksi luostarit veivät tieteenkehitystä merkittävästi eteenpäin.

Poimintoja syyskauden aloituksesta

OPKON LASTEN JA VARHAISNUORTEN avajaisviikonlopussa Helsingissä kantavana teemana oli Psalmin 106:1 mukaisesti Herran hyvyys. Teemaa käsiteltiin muun muassa vertaamalla Narnian Aslan-hahmoa Jumalan luonteenpiirteisiin; Aslan toimi rakkaudesta ja puolusti omiaan olemalla hurja vastustajiaan kohtaan. Lisäksi lapset työstivät teemaa taidetyöskentelyn kautta, jossa he saivat käyttää avukseen eri värisiä tusseja, kultamaalia ja lehtileikkeitä. Lopuksi taideteokset esiteltiin muille ryhmille. Vetäjät mukaan lukien Actionpäivään osallistui noin 40 henkeä.

HELSINGIN OPKON AVAJAISPIZZAILTA keräsi noin 40 opiskelijaa – takuvarma keino saada uusia paikalle on tarjota ilmaista pizzaa. Opetuksellisen osion lisäksi ohjelmanumerona oli korkeimman spagettitornin valmistaminen. "Tiimiläiset rakensi illan suurella sydämellä", kiittelee Helsingin OPKon työntekijä Toni Mäkelä.

OPKOn ystäväseurat kerran kuukaudessa

OPKOn ystävät ry järjestävät omia seniori-seuroja joka kuukauden 3. keskiviikko klo 12 Suomen Raamattuopistolla (*Helsingintie 10*) Kauniaisissa.

- 21.10. Musiikki hyvänä kakkosena: Hannu Hartala. Isäntäparina Pertti ja Ritva Pääkkönen.
- 18.11. Äidin ikävä: perheterapeutti Saara Kinnunen. Isäntäparina Pekka ja Liisi Jokiranta.
- 16.12. Jouluterveiset OPKosta – Miltä näyttää sen tulevaisuus? Jussi Miettinen. Isäntäparina Hannu ja Riitta-Liisa Arvela.

Raamattuopistolla on mahdollisuus ruokailla maksua vastaan ennen seuroja. Jos haluat ruokailla, ilmoittaudu etukäteen: 040 550 7745 tai leena.seppala@apteekit.net.

Otathan huomioon ajankohtaiset korona-ohjeistukset ja tulet kasvusoajuksen kanssa. Lisätiedot: opko.fi/ystavat

OPKOn ja Kylväjän yhteinen joulujuhla 19.12.

OPKOn joulujuhla järjestetään la 19.12. klo 16 Maunulan kirkossa (Petrus kirkkan) Helsingissä. Juhlat ovat OPKOn, Lähetysyhdistys Kylväjän ja OPKOn ystävien yhteiset. Laita päivämäärä jo nyt kalenteriin.

KUOPION OPKON uusien illassa oli parikymmentä osallistujaa, joista monet olivat uusia. Kuopion OPKO järjestää 6.-8.11.20 valtakunnallisen opiskelijaleirin, jossa puhutaan Jumalan isän rakkaudesta. Tervetuloa! Lisätiedot: opko.fi/kuopio

Kenelle sinä jakaisit saldosi?

”

***Yksi keino pudotella
rahaa jalustalta on
kertoa, mitä pitää
rahan arvoisena.***

Perheenjäsenten sairaudet, muiden huono liikennekäyttäytyminen, onnistunut grillaus, ärsyttävä eurotukijärjestelmä, suosikkivillapaita, filteröimätön meikön naama, lottovoitto...

Mistä sinä voit jakaa perheenjäsentesi, raamattupiiri, luokkakaveridesi, työtiimisi tai someverkostosi kanssa?

Yksi sitkeästi fiideistä poissa pysyvä aihe on raha. Trooppisen lomamatkan voi olettaa maksaneen isoja euroja, mutta hintalappuja eivät kerro yleensä edes bloggaajat, jotka ilmoittavat yritysyhteistyöpostauksesta.

Raha on sinänsä vain työkalu hintojen mittaamiseen ja oikeiden hyödykkeiden vaihtamiseen. Voisiko siitä puhuminen myös auttaa pitämään sen sellaisena? Muinaisuskonnoissa karhun oikeaa nimeä ei uskallettu sanoa. Teemmekö itse rahasta mystisen maailmaa pyörittävän luonnonvoima?

Kuitenkin Hän, joka maailmaa todella pyörittää, tietää jo kaiken.

”Jumalalta ei voi salata mitään. Kaikki, mikä on luotu, on avointa ja alastonta hänelle, jolle meidän on tehtävä tili.” (Hepr. 4:13)

Yksi keino pudotella rahaa jalustalta on kertoa, mitä pitää rahan arvoisena. Voisitko suositella OPKOn tukemista ystäville tai tutuille?

Sydämellisesti kiitos kaikille teille, jotka olette itse tukeneet, ja teille, jotka olette myös kutsuneet siihen muita!

Tiina Oinonen

talous- ja hallintopäällikkö

TUE TYÖTÄMME

OPKOn toiminnan mahdollistavat vapaaehtoiset, jotka tukevat työtämme taloudellisesti. Lähde sinäkin kuukausilahjoittajaksi.

Työmme tukitili on:

FI10 8000 1301 0446 09
(BIC DABAFIHH)

Viitteet

Yleinen tuki

mihin eniten tarvitaan 2998

Koululaistyö

Yleinen tuki koululaistyyölle 2312
Varhaisnuorisotyö 2053
Koululais- ja nuorisotyö 2082

Opiskelijatyö

Valtakunnallinen 2040
Helsingin seutu 2118
Joensuu 2257
Jyväskylä 2121
Kuopio 2147
Lahti 2228
Oulu 2163
Pori 2189
Rovaniemi 2244
Tampere 2202
Turku 2215

Svenska verksamheten

Yleinen 9108
Helsingfors 910815
Jakobstad 910857
Vasa 910831
Åbo 910825

Muut

Pääsihteeri 2008
Veritas Forum Finland 2095
Mediatyö 2299

Tukityö:

Toimisto, talous, tiedotus 2011
Enä-Seppä 3269

Poliisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelijaja Koululaislähetys ry:lle 19.12.2019 rahankeräyslupaan RA/2019/1143 ajalle 1.1.-31.12.2020. Varainkeruu voidaan toteuttaa Suomessa pl. Ahvenanmaa niin, että kerätyt varat käytetään OPKOn aatteellisen tarkoituksen mukaisesti toteutettaviin kaikille avoimien opiskelija- ja nuorteniltojen, yleisöluentojen, lukupiirien, pienryhmien, kerhojen, leirien, retkien ja koulutapahtumien järjestämiseen, viestintään mediassa, nuorten henkilökohtaiseen tukeen ja valmennukseen sekä yleishyödyllisen toiminnan varusteisiin ml. OPKOn tilojen varustamiseen.

Kristuksen ruumiissa eletään kasvokkain

Pienryhmässä pääsemme lähelle toisiamme Jeesuksen tarkoittamalla tavalla. Pienryhmät ruokkivat hengellisten tarpeiden lisäksi myös eri ikäkausien sosiaalisia tarpeita. On ok etsiä puolisoa raamiksesta.

TEKSTI ILKKA KONTTURI | OPKON TIEDOTTAJA-MEDIATYÖNTEKIJÄ

Olen ollut mukana jos jonkunlaisessa seurakunnan toiminnassa. On kuitenkin yksi paikka, jolla on itselleni erityinen merkitys: pienryhmä.

Pienryhmissä yksilöt kohtaavat toisensa. Jumalan palvelukset ja suuret kokoontumiset palvelevat eri tarkoitusta. Pienryhmässä kokoontuu rajattu joukko, jonka jäsenet keskittyvät toisiinsa ja Luojaan. Tähän yhteyteen liittyy erityinen siunaus.

Kristittyjen yhteys eroaa kaikesta muusta harrastelusta yhden osanottajan vuoksi. Jeesus on läsnä siellä, missä kokoontutaan hänen nimessään (Matt. 18:20). Mutta millaista menoa se Jeesuksen nimessä kokoontuminen sitten on?

KAIKKI ON YHTEISTÄ

Katsotaan historiaan. Apostolien tekoihin on tallennettu alku-seurakunnan elosta yhtä ja toista: Seurakuntalaiset elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat leipää ja rukoilivat. Lisäksi kaikki oli heille yhteistä. He jopa myivät talonsa ja tavaransa, ja yhteisistä rahoista jaettiin tarpeen mukaan (Apt.2:42–47).

Kuulostaa melko haastavalta länsimaisesta näkökulmasta katsottuna. Historian varrella kristillinen elämä on saanut erilaisia muotoja näiden kohtien inspiroimana. Munkit ovat esimerkiksi luopuneet omaisuudesta ja muuttaneet luostariin palvelemaan Jumalaa. Yleisempää kuitenkin on, että kristityt jakavat omaansa puutetta kärsivien ja lähetystyön hyväksi.

Apostolien tekojen kohta muistuttaa, että yhteydellä ja omaansa jakamisella on merkitystä. Kun olemme toistemme lähellä, toisten ja omat tarpeet voivat tulla nähdyiksi. Pienryhmässä huomaa, että jokainen meistä on välillä auttajan ja välillä avun saajan roolissa.

MILLAISTA RYHMÄÄ SINÄ KAIPAAT?

Sinä, joka olet löytänyt tiesi pienryhmiin, huomaat ympärilläsi erilaisia ihmisiä. Heillä kaikilla on omat syynsä olla mukana ja erilaisia odotuksia. Toiset ovat tulleet oppimaan jotakin Jumalasta, toiset pitämään hauskaa, toiset saamaan huomiota, toiset palvelemaan toisia. Ja niin edelleen. Millaisia motiiveja tunnistat omiksesi? On hyvä ymmärtää, että motiivisi ohjaa sinua. Aja-

tukset ennakoivat käytöstä. Hyvänä yleisohjeena yhteiseen elämään on kultainen sääntö: *”Kaikki, minkä tahdotte ihmis-ten tekevän teille, tehkää te heille.”* (Matt. 7:12)

Odotukset pienryhmiä kohtaan nousevat elämäntilanteesta. Eri elämänvaiheissa meitä vetävät puoleensa erilaiset ryhmät. Sinkkuopiskelija valitsee mielellään miehistä ja naisista koostuvan sekasolun. Pienten lasten äiti ja isä valitsevat ehkä perhesolun, jos he jaksavat ruuhkavuosien keskellä sellaiseen raahautua. Varttuneempi perheellinen valitsee usein samaa sukupuolta olevien ryhmän, sillä hän kaipaa vertaistukea, eikä enää etsi kumppania. Valitsemme ryhmän omista odotuksistaamme käsin, eikä siinä ole mitään pahaa.

TERVETULOA KASVAMAAN!

Korinttilaiskirjeessä Paavali puhuu Kristuksesta käyttäen vertauskuvana ihmisruumista. (1. Kor. 12.) Ruumiissa on monta erilaista jäsentä, jotka Henki on yhdistänyt. Jokaisella jäsenellä on oma tehtävä.

Vertauskuva ruumiista näyttää, että tarvitsemme seurakuntiin ja pienryhmiin erilaisia ihmisiä. Kristuksen ruumis pysyy toimintakuntoisena, kun siinä on tilaa erilaisille jäsenille. Miten sitä voisit mahdollistaa sitä, että porukkaan mahtuu erilaisia persoonia?

Raamatussa pidetään kristittyjen kokoontumisia ja rakastamisessa kilvoittelua arvossa: Seurakunnan kokouksia ei tulisi lyödä laimin ja niihin tulevia pitäisi rakastaa niin kuin itseään (Hepr. 10:25; Mark. 12:31). Saamme pyytää tähän Jumalalta taitoa ja tahtoa.

Usko Jumalaan ilmenee siinä, miten me kohtelemme itseämme, mutta myös toisiamme. Ilman yhteyttä usko jää puolinaiseksi. Jeesuksen mukaan hänen opetuslapsensa tunnetaan keskinäisestä rakkaudesta. Yhteys on tuntomerkki, jonka avulla maailma ymmärtää Jumalan lähettäneen Jeesuksen (Joh. 17:22). Yhdessä äänemme on voimakkaampi.

Keitä sinun ympärilläsi on? Miten voisit rakastaa ja palvella heitä? Mitä voisitte tehdä yhdessä, jotta Jumalan tunteminen voisi lisääntyä? ●

HÄMÄLÄISEN JA KARJALAISEN PAREMPI KOHTAAMINEN

Historiamme ja hengellinen taustakuvamme värittää ymmärrystämme Jumalasta ja uskosta. Se, mikä on minulle päivänselvää, on kaveristani kenties käsittämätöntä. Ehkä hän ei ole koko asiasta koskaan edes kuullut.

Jotta voisin ymmärtää häntä, minun täytyy kuunnella. Eikä vain kuunnella, vaan myös yrittää ymmärtää, miksi hän ajattelee niin kuin ajattelee. Sen jälkeen minulla on paljon paremmat mahdollisuudet puhua niin, että kaverini ymmärtää, mitä haluan sanoa.

Kulttuurierot tekevät kommunikoinnista haastavaa. Olen hämäläinen ja yleensä hiljaa, kun toinen puhuu. Karjalainen kaverini taas keskeyttää puheeni jatkuvasti ja kommentoi

siihen jotakin. Hänen mielestään se on kohteliasta. Hän on oppinut, että jos ei keskeytä ja kommentoi, ei ole kiinnostunut.

Seurakunta koostuu eri puolilta Suomea tai jopa maailmaa tulevista yksilöistä. Heidän tapojensa tuntemisesta on hyötyä. Avoin keskustelu siitä, miksi toinen toimii niin kuin toimii, auttaa pysymään lähellä. Erilaiset tavat kun usein aiheuttavat loukkaantumista ja etäisyyden ottamista.

Jos olet mukana pienryhmässä, mieti seuraavaksi keräksi, kuinka voit lisätä ymmärrystä eri tavalla toimivien ja ajattelevien välillä.

Ilkka Kontturi

Juhlistaminen on yksi OPKOn toiminnallisista arvoista. Oheisessa kuvassa arvot toteutuvat käytännössä Kuopion OPKOn ryhmässä.

Palvojat ja balsamoijat

Olemme tänään hyvästejä jättämässä. Jumala tekee kuolemaa, ellei ole jo hengetön.

Saattohoidon vuoteella resitoidaan korulauseita hyvyyden voimasta. Herran Henki on hiiltynyt kynttilänvaloksi, oikeammin savuavaksi tuikuksi. On parasta aloittaa kunnioittava loppupesu mirhoineen ja kestavahoineen. Kuori kiillotetaan ja sisuskalut vaihdetaan, sillä nykyaikainen säilöntä on varmasti paikallaan ja ennen kaikkea järkevää.

Mutta haluaako Herra Sebaot lasipurkkiin?

Elävän Jumalan palvelijat luisuvat vuoroin tekohengittämään, vuoroin balsamoimaan Herraansa. Aivo-kuollut Pantokrator on nimittäin lapsellisen helppo spekuloitava: hänet voi aidata omalle asuintontilleen, laittaa puheet lainausmerkkeihin ja 3D-tulostaa koko komeudesta paranneltu versio. Joka korvasyyhyyn löytyy omat suosikkimutaationsa, mutta siinä vitsi piileekin: keskinäisiltä konflikteilta ei voi välttyä, kun ykseys särkyy ja muistot puuroutuvat.

Raamatun viimeisillä sivuilla meno taivaassa on erilaista: sarkofagien sijaan siellä vilisevät valkopestyt kansalaiset, jotka ovat täydellisesti yhtä. Nuo kristityt palvovat ylösnoussutta Herraansa enkelien kanssa yötä päivää eivätkä saa katsettaan irti hänestä. Sitä odotellessa voimme jo nyt todeta, että aamen – kristittyjen yhteys on yhteyttä elävään Jeesuskeen.

Vain elävä Jumala luo rakkauden siteitä ja uudistaa meitä, kuten olemme saaneet kokea myös Helsingin yliopistolla pienessä rukouspiirissämme. Palvonta on

”

Raamatun viimeisillä sivuilla meno taivaassa on erilaista: sarkofagien sijaan siellä vilisevät valkopestyt kansalaiset, jotka ovat täydellisesti yhtä.

suomalaiselle iso sana, mutta käytän sitä silti: todellista, kontrolloimatonta ja sensuroimatonta Jumalaa palvoen ja rukoillen löydämme Sanan valossa Isän, joka puhuu itse puolestaan. Tuon löydön jälkeen eska-laatio on kaunista ja hyvää: yhteinen Isä yhdistää lapset. Se ei ole aistiharha, ja samalla Jumala saa elämässämme ja ihmissuhteissamme tilaa. Jeesuksen antama tärkein käsky konkretisoituu.

Pyhä, pyhä, pyhä – sitä haluan tämän likinäköisen ja liikavarpaisen joukkion kanssa Jeesuksen ristiltä käsin laulaa. Sointuharmoniamme ovat kalvakoita, mutta taivaassa niistä tulee täydellisiä, yhteistä ylistystä. ●

Katariina Mäkilä

Helsingin OPKO
Politiikan ja viestinnän sekä venäjän
kääntämisen opiskelija, Helsingin
yliopisto

APOLOGIANURKKA

Puuttuvan palan arvoitus

Yritin kerran koota palapeliä. Ensimmäisen kymmenen minuutin ajan sisälläni vahvistui tunne tehtävän mahdottomuudesta. Asiaa ei ollenkaan auttanut kaveri, joka iloisesti selitti, miten kaikki lähtee kulma- ja reunapalojen löytämisestä. Miten muutama tai vain yksi pala voisi tuoda järkeä tähän sekamelskaan?

Viime aikoina olen ollut vielä suu-remman palapelin äärellä.

Tämä palapeli on minusta kiehtova, ihmeellinen, hirmuinen ja kaunis. Paloja on loputtomasti ja lopputulos on avoin. Se on todellisuuden palapeli, jota me kaikki olemme koonneet syntymästämme lähtien.

Aika usein meiltä puuttuu paloja. Ehkä joku ei ole päässyt näkemään tai kokemaan rakkauden palaa. Toiset palat saapuvat elämään kovaa ja yllättäen. Kipu ja kuolema kertovat, että palapelissä on myös synkkiä sävyjä.

Lähestymistapoja tähän palapeliin on monia. Yksi toteaa palapelin rakentamisen olevan toivotonta ja kieltää isomman kuvan mahdollisuuden. Toinen yrittää etsiä mieleisensä palat ja saada rakennettua niistä itselleen soman pikkutodellisuuden. Molemmat joutuvat hylkäämään paloja. Ensimmäinen hylkää ne, jotka puhuvat

todellisuuden järjestyksestä. Toinen taas ne palat, jotka eivät siihen hänen mielestään sovi.

Jeesuksen palapelissä oli tilaa todellisuuden kaikille puolille. Siinä oli tilaa ilolle, yhteydelle ja rakkaudelle. Mutta myös synnille, rumuudelle ja tuskalle. Kunpa meillä olisi tilaa elämän ja todellisuuden jokaiselle palaselle. Itselleni tämä kokonaisuus puhuu vahvemmin kolmiyhteisen Jumalan todellisuudesta kuin useimmat yksittäiset palat.

Kauneudessa kuulen kaikuja Luojan hyvydestä. Särkyneisydessä ja rumuudessa näen sen, ettei kaikki ole kohdallaan. Ja Jeesuksen ristissä ja ylösnousemuksessa löydän kaiken yhdistävän palasen. Palasen, jota kaikki ihmiset kaikkina aikoina ovat kaivanneet. Kaikki muut palat loksahtavat paikalleen tämän palan ympärille. Silloin todellisuudessa on enemmän järkeä, kuin koskaan uskalsimme toivoa.

Tomi Koho

Oulun OPKOn opiskelijapastori ja opiskelijatyön valmentaja.

I gemenskapen vilar tryggheten

Det är en annorlunda sommar vi har haft i år. En sommar präglad av coronarestriktioner har rubbat på våra rutiner; sommarens större evenemang är inställda, och många är fortsättningsvis försiktiga med att vistas i stora folksamlingar. Trots allt detta går vi ändå framåt. Vi går mot hösten, en ny höst för allihop, men speciellt för alla nya studerande.

För oss som redan studerat några år innebär hösten en återgång till vardagen. Mitt i all osäkerhet känns det betryggande att få återgå till det bekanta. Det kommer att kännas bra att få träffa sina studiekamrater igen, förhoppningsvis ansikte mot ansikte, och på tryggt avstånd förstås.

För dem som inleder sina första studieår i höst väntar inte en återgång till den vardag man är van vid, utan snarare innebär hösten en början på något nytt. Speciellt om man flyttar till en ny stad kan det kännas som att man får börja bygga upp den nya vardagen helt och hållet från grunden. Möjligtvis har man ett nytt hem i en ny stad och får så börja utforska sin nya omgivning. Man inleder sina studier i ett nytt ämne vid en ny högskola med nya människor. Det tar sin tid att komma underfund med vilka studiemetoder som fungerar en själv bäst. Att bygga nya relationer går heller inte alltid att göra över en natt, utan kräver lite mera tid.

För somliga kan det kännas spännande att få börja detta nya liv när man inleder sina studier. Plötsligt har man en frihet som man inte tidigare hade. Samtidigt bär man även ett större ansvar än tidigare. Nu behöver man verkligen tänka på att ta hand om sig själv. Man har ett eget hushåll som ska skötas och studier som ska uträttas. Och så förstås den sociala biten. Det är viktigt att man inte blir ensam i all denna föränd-

”

Att bygga nya relationer går heller inte alltid att göra över en natt, utan kräver lite mera tid.

ring. Människan behöver även umgås med andra än sig själv och studielitteraturen.

Det är mitt i all denna förändring som vi i Studentmissionen hoppas kunna vara en trygg hamn. Vare sig du känner att livet känns nytt och obekant eller tryggt och vardagligt är du alltid välkommen till Studentmissionen. Genom vår verksamhet vill vi bygga relationer både med varandra och med Jesus Kristus. I gemenskapen med varandra och med Kristus finns en trygghet. I gemenskapen bär man inte längre ensam på alla livets bekymmer eller glädjeämnen, utan tillsammans bär gemenskapen varandras bördor när det behövs, och gläds tillsammans när det är aktuellt. ●

**Benjamin
Hägglom**

Studentarbetare
i Åbo

Behovet, och nyttan, av en hemgemenskap

Jag har blivit pappa under året som gått. Att bli pappa, eller att bli förälder, är en välsignelse som överträffar det mesta. Samtidigt är det en utmaning som överträffar det mesta. Åtminstone har fallet varit så för mig.

En sak som ändrat konkret för mig och min familj under det senaste året är att vi gått från att känna att vi har ett visst överflöd till att känna att vi ofta har ett visst behov. Sömnbehov kanske någon snabbtänkt hann läsa in och visst är det så. En ostörd nattsömn torde ligga högt på både min och min frus önskelista.

Det behov jag vill lyfta fram är ändå behovet av gemenskap. I skrivande stund har vi i ungefär två år varit välsignade av att få vara med i en hemförsamling där vi fått bo i andlig bemärkelse. Då vi körde igång med att träffas och att leva våra liv tillsammans tog jag gemenskapen mer för givet, då hade jag mer till övers.

Det är som när man har lite mer pengar på matkontot, man kan unna sig extra och man ser inte lika noga över om man verkligen har råd med allt man handlar. På lite liknande sätt kände jag då för två år sedan. Jag kunde bra bekosta att vara med i gemenskapen, ge av mig själv och försöka bidra med de gåvor jag hade. Jag behövde inte överväga om jag hade tid, för den resursen fanns. Det var gott att vara med i gemenskapen redan då.

Det som jag ändå reflekterat över senaste tiden berör det omvända tänket som återfinns på många ställen i Nya Testamentet. För att komma in i riket måste vi bli fattiga och ta emot det gratis, av nåd. För att komma först där, måste vi bli sist här. Bergspredikan innehåller flera citat i samma anda:

”Saliga är ni som hungrar nu, för ni ska bli mättade. Saliga är ni som gråter nu, för ni ska få skratta”. (Luk. 6:21) och ”Saliga är de som sörjer, för de ska bli tröstade.” (Matt. 5:4) och ”Saliga är de som är fattiga i anden, för dem tillhör himmelriket.” (Matt. 5:3)

Min reflektion och min erfarenhet blir till mitt vittnesbörd eftersom jag kunnat konstatera att jag i våras, då jag s.a.s. var fattigare på tid och ork, kände mig **mer välsignad i gemenskapen**. Då jag upplevde att jag var mer till last kunde jag känna mig lättad. Då jag såg mitt beroende av de andra fylldes jag av **mer kärlek för dem**.

”

*För att komma in
i riket måste vi bli
fattiga och ta emot
det gratis, av nåd.*

Alltså, då jag hade ett behov så möttes det, men inte bara det, utan något hände också i mig. **Något ändrade i mig.** Låt det vara mitt vittnesbörd till varför vi som familj vill leva i gemenskap med andra. Det är min övertygelse att det är vår himmelske Faders vilja för våra liv. Det är vägen vi får gå tillsammans mot att bli mer ett med vår Skapare och med varandra. Vi hör ihop och vi får vara beroende av varandra och av Gud. **Det är närmast en nödvändighet att vi inser vårt beroende av gemenskap för att våra liv ska bli till och vi därmed.**

Jag avslutar med första versen från en lovsångsklassiker som dök upp i medvetandet medan jag skrev: *”Jag är svag men ändå stark. Arm och fattig, ändå rik. Jag var blind men nu jag ser, allt som du gjort, allt som du ger.”* ●

Jonatan Gauffin

Studentarbetare i Helsingfors

P.S. Om du som är studerande vill gå med i en hemgemenskap på din studieort, prata med din studentarbetare!

Keswick 1-3.10.2020

Att leva i Jesu efterföljd

1-3.10.2020 Templet (Frälsningsarmén), Nylandsgatan 40, Helsingfors

To kl. 19 Kenneth Grönroos: *Mera djup i tron*

Fr kl. 19 Olof Edsinger: *Ta ditt kors och följ mig*

Lö kl. 17 Olof Edsinger: *Tro som förflyttar berg*

Lö kl. 19 Olof Edsinger: *Med uppståndelsen i ryggen*

Musik: Frälsningsarméns musikkår, Andreas Forsberg, Tove och Jukka Leppilampi

Olof Edsinger är huvudtalare på Keswick mötena.

Olof Edsinger deltar i mötena via videolänk från Sverige.

Vi följer hygienbestämmelserna, iakttar säkerhetsavstånd och följer aktuella rekommendationer om hur många som får samlas på ett evenemang. För att kunna garantera säkerhetsavstånd kan deltagarantalet begränsas på plats. Ingen servering.

Presentation av vår huvudtalare

Olof Edsinger är uppvuxen inom Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen (EFS). Han är teolog, och generalsekreterare för Svenska Evangeliska Alliansen (SEA) sedan hösten 2017. Han är författare till ett femtontal böcker, varav de flesta knyter an till Bibeln och det kristna lärjungaskapet. Han är även ledarskribent i den kristna dagstidningen Världen idag, och deltar regelbundet i den offentliga debatten i Sverige. Olof är gift med Mona och de har tre barn tillsammans.

Keswickrörelsen

är en internationell kristen gemenskap för evangeliska kristna. Den fick sin början i England 1875. Där har sedan dess årliga sammankomster hållits i den lilla staden Keswick. Man arbetar för att sprida och fördjupa kristen tro och kristet liv och för gemenskap mellan evangeliska kristna.

Det första Keswickmötet i Finland hölls 1913. Fortfarande hålls årligen Keswickmöten på svenska och i slutet av augusti finska möten under namnet Hengellisen elämän syventymispäivät.

Mötesarrangör för de svenska mötena var länge Stiftelsen för det andliga livets förnyande, som bildades 1939. Numera ordnas mötena av föreningen Pro Keswick som består av medlemmar från både lutherska församlingar och frikyrkor i huvudstadsregionen.

Studmiss weekend 2-4 oktober!

Pga restriktionerna skjöt vi på vår årliga weekend till hösten. Nu är den på gång 2-4 oktober. Häng med på alla tiders höst-weekend!

Vi vill bjuda in Dig som är studerande eller ung vuxen till en avslappnad och uppbyggande helg på natursköna Sjömansro i Lappvik.

Vi kommer att fokusera på gemenskap med varandra och kvalitetstid med Gud. På programmet står inspirerande undervisning, god mat, tid för reflektion och bön, lekar och tävlingar samt bastu och mys!

Varmt välkommen med oberoende om du är aktiv inom Studentmissionen eller inte, oavsett var du bor eller vilket sammanhang du kommer ifrån.

Mer info via våra kanaler.

På höstweekenden försöker vi vistas utomhus så mycket som möjligt.

Vid Sjömansro finns det möjlighet att prova på utomhussporter.

Fasta och be för nya medarbetare

I våras hade vi ett webinarium för medarbetarna om att fasta och be. Då framhölls det att Jesus fastade innan han kallade sina lärjungar, och i Apostlagärningarna står det också att man fastade och bad med handpåläggning innan man skickade ut någon på missionsresa.

I varje församling utsåg de också äldste, och efter bön och fasta anförtrorde de dem åt den herre som de hade kommit till tro på. Apg 14:23

Medan de en gång höll gudstjänst och fastade sade den heliga anden till dem: »Avdela Barnabas och Saul för den uppgift som jag har kallat dem till.« Efter fasta och bön lade de sina händer på dem och skickade iväg dem. Apg 13:2-3

Inspirerade av detta kom några av oss inom svenska verksamheten överens om att fasta och be för de nya medarbetare vi då sökte, för arbetet i Åbo och för Veritas Forum. Vi tog en tisdag kväll, som i kyrkan väl var en av de två fastedagarna i veckan, när vi skippade kvällsmaten och bad Gud att sända oss goda medarbetare.

På medarbetarkonferensen som hölls i augusti så fick vi välsigna nya medarbetare till tjänst, med Bibelläsning, handpåläggning och bön. Vi får tacka Gud som kallat nya medarbetare! Be för dem också fortsättningsvis.

Som det nu ser ut i Studentmissionen, med 20 %-iga anställningar, kommer de som jobbar att syssla också med medelinsamling. Vårt mål är att grunda stödringar för alla arbetsområden och på sikt hoppas vi ha flera som jobbar på 40, 60 och till och med 100 %. Kom med i den stödring som ligger dig närmast hjärtat!

Och om detta inte skulle vara nog, (:-) så ödmjuka er gärna inför Gud och be honom sända medarbetare också till Otnäs och Mariehamn, som har varit på tapeten som nya orter för Studentmissionen. Vi vill se Guds rike utbreda sig, också genom vårt arbete, och också på dessa orter.

Efter att Jesus hade fastat 40 dagar i öknen återvände han till Galileen och undervisade såhär:

Herrens ande är över mig, ty han har smört mig till att

Benjamin Häggblom blir välsignad inför sitt jobb för Studentmissionen i Åbo.

frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren. Luk 4:1

Amen, låt det ske.

Lilian Lindén,

Ledare för svenska verksamheten

Medarbetarna utanför Enä-Seppä. Fr.v. Karl Granberg, Jonatan Gauffin, Lilian Lindén och Benjamin Häggblom.

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT-
OCH SKOLUNGDOMSMISSION RF

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi
fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Lilian Lindén, ledare för svenska verksamheten, tfn 050 526 5318

Jonatan Gauffin, studentarbetare Helsingfors, tfn 040 572 6453

Karl Granberg, studentarbetare i Jakobstad och Vasa, tfn 045 154 060

Benjamin Häggblom, studentarbetare i Åbo, tfn 040 753 1239

Oskar Palomäki, Veritas Forum koordinatör på svenska, tfn 045 885 8000

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:

Allmänt stöd för svenska verksamheten
Studentarbete i Helsingfors
Studentarbete i Otnäs
Studentarbete i Jakobstad
Studentarbete i Vasa
Studentarbete i Åbo
Veritas Forum-arbete på svenska
Mission week

9108
9108 15
9108 1520
9108 57
9108 31
9108 28
9399
9030

Polisstyrelsen har 19.12.2019 beviljat Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmission rf insamlingstillstånd RA/2019/1143 för tiden 1.1.-31.12.2020. Tillstånd att samla in pengar gäller för hela Finland utom på Åland så, att resurserna används direkt för arrangerandet av student- och skolungdomssamlingar, föreläsningar, smågruppsverksamhet, klubbar, läger samt informations- och publikationsverksamhet. Tillståndet har beviljats för kontot FI66 8000 0710 2297 93, BIC DABAFIHH

ARKKI
Hämeentie 155 A 9
00560 HELSINKI

VERITAS FORUM

SYKSYN OHJELMA

TURUN YLIOPISTO TI 10.II. KLO 16-18

Elinajanodote 500 vuotta – Onko kuolemattomuus tavoiteltavaa?

Keskustelijat: **Rosa Rantanen**, VTT ja **Timo Nisula**, TT. Moderaattorina toimii filosofian professori **Juha Räikkä**. Toteutuu verkkolähetyksenä.

Rosa Rantanen

Timo Nisula

Juha Räikkä

TAMPEREEN YLIOPISTO 26.II. KLO 16-18

Päivitä itsesi – tuleeko päivitetystä ihmisestä uusi luomus?

Keskustelijat: **Jari Metsämuuronen**, dosentti, tulevaisuustutkija ja FT **Timo Kylmälä**. Moderaattorina toimii FT, bioetiikan instituutin puheenjohtaja **Heikki Saxén**.

Jari Metsämuuronen

Timo Kylmälä

Heikki Saxén

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO 17.II. KLO 16-18

Kuinka paljon talous tarvitsee moraalisia hyveitä?

Keskustelijat: **Oskari Juurikkala**, KTT, OTT, TT ja **Heikki Pursiainen**, VTT, *Must Read* -lehden strategi. Paikka: Agora, auditorio 2, Ag B105.

Pysyt kärryllä tulevista foorumeista ja mahdollisista korona-ajan muutoksista tilaamalla Veritas Forumin uutiskirjeen. Tilaa kirje nettisivuilta: veritasforum.fi.

Veritas Forumit ovat yliopistoilla järjestettäviä keskustelutilaisuuksia elämän suurista kysymyksistä. Veritas Forumit ovat osa OPKOn työtä Suomessa.

Oskari Juurikkala

Heikki Pursiainen